

Sentencja

- 1) Poprzez nieustanowienie w przepisach krajowych zasady ogólnej, w myśl której podatki od wartości dodanej podlega działalność gospodarcza podejmowana przez podmioty prawa publicznego poza zakresem sprawowania władzy publicznej;

poprzez nieustanowienie w przepisach krajowych ani zasady ogólnej, w myśl której podmioty prawa publicznego podlegają podatki od wartości dodanej, gdy działają one w charakterze organów władzy publicznej, w sytuacji, gdy ich nieopodatkowanie może spowodować znaczne zakłócenie konkurencji ani jakiegokolwiek kryterium pozwalającego na ograniczenie swobodnego uznania ministra finansów w tym zakresie; oraz

poprzez nieustanowienie w przepisach krajowych zasady ogólnej, w myśl której podmioty prawa publicznego wykonujące działalność określoną w załączniku I do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej podlegają podatki od wartości dodanej w zakresie, w jakim działalność ta prowadzona jest w zakresie większym niż znikomy,

Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9 i 13 wskazanej dyrektywy.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højerestet — Dania) — Infopaq International A/S przeciwko Danske Dagblades Forening

(Sprawa C-5/08) (¹)

(Prawa autorskie — Społeczeństwo informacyjne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuły 2 i 5 — Dzieła literackie i artystyczne — Pojęcie zwielokrotniania — „Częściowe” zwielokrotnianie — Zwielokrotnianie krótkich wycinków z utworów literackich — Artykuły prasowe — Zwielokrotnianie wstępne i tymczasowe — Proces technologiczny, na który składa się skanowanie artykułów i następnie przekształcanie ich w pliki tekstowe, elektroniczne zwielokrotnianie i zapisywanie części zwielokrotnionego tekstu oraz jego druk)

(2009/C 220/10)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højerestet

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Infopaq International A/S

Strona pozwana: Danske Dagblades Forening

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højerestet — Wykładnia art. 2 i 5 ust. 1 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22

maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. L 167, s. 10) — Spółka, której podstawowa działalność polega na sporządzaniu streszczeń artykułów prasowych przy wykorzystaniu skanowania — Przechowywanie w pamięci fragmentu artykułu składającego się z szukanego słowa oraz pięciu słów je poprzedzających i pięciu słów następujących po nim — Tymczasowe zwielokrotnianie

Sentencja

- 1) Czynność dokonywana w trakcie procesu pozyskiwania danych, polegająca na przechowywaniu w pamięci komputera zawierającego 11 słów wycinka utworu podlegającego ochronie oraz na wydrukowaniu tego wycinka może wchodzić w zakres pojęcia częściowego zwielokrotniania w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych [prawa autorskiego i praw pokrewnych] w społeczeństwie informacyjnym, jeśli zwielokrotnione w ten sposób elementy stanowią wyraz własnej twórczości intelektualnej ich autora, przy czym kwestia ta podlega zbadaniu przez sąd krajowy.

- 2) Czynność polegająca na wydrukowaniu wycinka zawierającego 11 słów, która jest dokonywana w trakcie procesu pozyskiwania danych takiego jak ten proces, którego dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, nie spełnia określonej w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29 przesłanki odnoszącej się do charakteru tymczasowego, a co za tym idzie, proces ten nie może być realizowany bez uzyskania zgody zainteresowanych podmiotów praw autorskich.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Liège (Belgia) — Mono Car Styling SA w likwidacji przeciwko Dervisowi Odemisowi i in.

(Sprawa C-12/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dyrektywa 98/59/WE — Artykuły 2 i 6 — Procedura informowania pracowników i konsultacji z nimi w razie zwolnień grupowych — Obowiązki pracodawcy — Prawo do wniesienia środka zaskarżenia przez pracowników — Wymóg wykładni zgodnej)

(2009/C 220/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Liège (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mono Car Styling SA w likwidacji

Strona pozwana: Dervis Odemis i in.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour du travail de Liège (Belgia) — Wykładnia art. 2, 3 i 6 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, str. 16) — Prawdliwość procedury informacji i konsultacji personelu w przypadku zwolnień — Brak pisemnej informacji dotyczącej, między innymi, przyczyn planowanego zwolnienia, liczby i kategorii zwalnianych pracowników oraz przewidywanych kryteriów wyboru tych pracowników — Wpływ braku zgłoszenia zastrzeżeń przez przedstawicieli pracowników na prawo pracowników do wystąpienia z indywidualnym powództwem w celu zakwestionowania prawidłowości procedury zwolnienia — Zakres obowiązywania wymogu wykładni zgodnej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 6 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych w związku z art. 2 tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych, które ustanawiają procedury mające na celu umożliwienie zarówno przedstawicielom pracowników, jak i pracownikom traktowanym indywidualnie poddania kontroli przestrzegania obowiązków przewidzianych w dyrektywie, lecz ograniczają indywidualną legitymację procesową pracowników w zakresie możliwych do podniesienia zarzutów i warunkują ją uprzednim zgłoszeniem zastrzeżeń przez przedstawicieli pracowników, jak również uprzednim poinformowaniem pracodawcy przez zainteresowanego pracownika o tym, iż pracownik ten kwestionuje fakt, że procedura informacji i konsultacji była przestrzegana.
- 2) Okoliczność, iż przepisy krajowe, które ustanawiają procedury umożliwiające przedstawicielom pracowników poddanie kontroli przestrzegania przez pracodawcę ogółu obowiązków informacji i konsultacji ustanowionych w dyrektywie 98/59, obwarowują jednocześnie ograniczeniami i warunkami legitymację czynną każdego indywidualnego pracownika, którego dotyczy zwolnienie grupowe, nie jest wystarczająca, by naruszyć zasadę skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Wykładni art. 2 dyrektywy 98/59 należy dokonywać w ten sposób, że stoi na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego, który ogranicza obowiązki pracodawcy zamierzającego przeprowadzić zwolnienia grupowe w porównaniu z obowiązkami ustanowionymi w tymże art. 2. Stosując prawo krajowe, sąd krajowy powinien — na podstawie zasady wykładni zgodnej prawa krajowego — uwzględnić całość jego norm i interpretować je w najszerszym możliwym zakresie w świetle brzmienia i celu danej dyrektywy, aby osiągnąć rezultat przez nią przewidziany. W konsekwencji powinien zapewnić, w ramach swoich kompetencji, by obowiązki pracodawcy zamierzającego przeprowadzić zwolnienia grupowe nie zostały ograniczone w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 2 tej dyrektywy.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus — Republika Estońska) — Pärilitigu OÜ przeciwko Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Sprawa C-56/08) ⁽¹⁾

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja CN 05119110 — Podpozycja CN 03032200 — Mrożone kręgosłupy hodowlanego łososia atlantyckiego — Rozporządzenie (WE) nr 85/2006 — Cło antydumpingowe)

(2009/C 220/12)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pärilitigu OÜ

Strona pozwana: Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tallinna Halduskohus — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) w wersji mającej zastosowanie do okoliczności faktycznych sprawy przed sądem krajowym — Ważność art. 1 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii (Dz.U. L 15, s. 1) — Klasyfikacja do pozycji 0303 22 00 15 (mrożony łosoś hodowlany, pozostałe) lub do pozycji 0511 91 10 00 (odpadki rybne) celem pobrania ceł antydumpingowych — Mrożony kręgosłup hodowlanego łososia atlantyckiego uzyskiwany przy filetowaniu ryb

Sentencja

Nomenklaturę Scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionym na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., należy interpretować w ten sposób, iż mrożone kręgosłupy hodowlanego łososia atlantyckiego (*salmo salar*), uzyskiwane przy filetowaniu ryb, należy klasyfikować w ramach kodu CN 0303 22 00 pod warunkiem, iż dany towar jest odpowiedni do spożycia przez ludzi w chwili dokonywania odprawy celnej, przy czym ustalenie tej okoliczności należy do właściwości sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 z 12.4.2008.